

Daniel Kitabı - Yüz On Dört Numaralı

Son Kuşak: Hezekiel'in Peygamberliklerinin Yerine Gelişinin ve 144.000'in Mühürlenmesinin Açığa Çıkarılması

Jeff Pippenger
2024-03-03

11 Eylül 2001'de üçüncü eyvahnın gelişine tanıklık eden nesil, dünya tarihinin son neslidir. Bu gerçeği doğrulayan Hezekiel'deki pasaj, Milleritler tarafından on bakire benzetmesiyle ve dolayısıyla Habakkuk'un ikinci bölümüyle doğrudan bağlantılı olarak anlaşılmıştı. O tarihte, "artık gecikmeyecek" olan ve 22 Ekim 1844'te yerine gelen Habakkuk'un ikinci bölümündeki görüşü, Amerika Birleşik Devletleri'nde yakında yürürlüğe girecek Pazar yasasına önceden işaret ediyordu. Ancak, artık uzatılmayacak olan görüşü bildiren Hezekiel'in kehaneti, 11 Eylül 2001'de üçüncü eyvahnın gelişiyile başlayan yüz kırk dört binin mühürlenmesi tarihinde tam olarak yerine gelmiştir.

RAB'bin sözü bana geldi ve şöyle dedi: "İnsanoğlu, İsrail ülkesinde söylediğiniz şu atasözünü nedir: 'Günler uzuyor, her görüş boşa çıkıyor'? Bunun için onlara de ki: Egemen RAB şöyle diyor: Bu atasözünü sona erdireceğim; artık İsrail'de atasözünü olarak kullanılmayacak. Ama onlara şöyle söyle: Günler yaklaştı ve her görüşün gerçekleşmesi de yakındır. Çünkü İsrail evinde artık boş görüş de dalkavukça kehanet de olmayacak. Çünkü ben RAB'bim: Konuşacağım ve konuştuğum söz gerçekleşecek; artık ertelenmeyecek. Çünkü, ey isyankâr ev, sizin günlerinizde sözü söyleyecek ve onu yerine getireceğim," diyor Egemen RAB. Yine RAB'bin sözü bana geldi ve şöyle dedi: "İnsanoğlu, bak, İsrail evindekiler şöyle diyor: 'Gördüğü görüş çok günler sonrasına aittir; uzak zamanlar için peygamberlik ediyor.' Bu nedenle onlara de ki: Egemen RAB şöyle diyor: Sözlerimden hiçbiri artık ertelenmeyecek; söylediğim söz yerine getirilecek," diyor Egemen RAB. Hezekiel 12:21-28.

Bütün peygamberler son günlerden söz eder ve "İsrail'in evinin içinde"ki "boş görüş" ve "yaltakçı kehanet" sahte son yağmur, bir "esenlik ve güvenlik" mesajıdır; bu mesaj, "gördüğü görüş daha nice günler sonrasına aittir ve uzak zamanlar hakkında peygamberlik ediyor" diye ileri sürer. Bu, Habakkuk'un "tartışması"dır; çünkü "boş görüş"ü sunanlar "gördüğü görüş"e karşı çıkarlar. "Gördüğü görüş daha nice günler sonrasına aittir ve uzak zamanlar hakkında peygamberlik ediyor" diye iddia ederler. "Esenlik ve güvenlik" mesajının habercileri, "günler uzuyor ve her görüş boşa çıkıyor" diye öne sürer; sonuçta o 18 Temmuz 2020'yi öngörmemiş miydi? "Boş görüş"ün habercileri ayrıca bölümün ilk iki ayetinde Hezekiel tarafından da tanımlanır.

Rabbin sözü yine bana geldi ve şöyle dedi: İnsanoğlu, sen isyankâr bir ev halkının ortasında oturuyorsun; onların görmek için gözleri var ama görmezler; işitmek için kulakları var ama işitmezler. Çünkü onlar isyankâr bir ev halkıdır. Hezekiel 12:1, 2.

Bütün peygamberler birbirleriyle hemfikirdir ve hepsi son günlerden söz eder; Mesih, hizmeti sırasında münakaşacı Yahudilere hitap ettiğinde, o sırada Tanrı'dan ayrılmakta olan bu münakaşacı Yahudileri, gözleri olup da görmeyen, kulakları olup da işitmeyen kişiler olarak tanımlamak için Yeşaya'dan alıntı yaptı. Şimdi de, tıpkı o zaman olduğu gibi, Hezekiel, çağımızın münakaşacı

Yahudileri olan ve son yağmurun mesajına karşı bir barış ve güvenlik mesajı öne süren Laodikya Adventizmi'nin alaycı adamlarına hitap ediyor. İsa, sözüne koyduğu kurallarla yönetiliyordu; bu yüzden O'nun kehanetleri de, münakaşacı Yahudilere hitap ettiği günlerden ziyade, son günlere daha özel olarak yöneliktir.

Bu nedenle onlara benzetmelerle konuşuyorum; çünkü görseler de görmezler, işitseler de işitmezler, anlamazlar da. Ve onlarda, şöyle diyen Yeşaya'nın peygamberliği yerine gelmiştir: "Duyarak duyacaksınız, ama anlamayacaksınız; ve görerek göreceksiniz, ama kavramayacaksınız." Çünkü bu halkın yüreği kalınlaşmış, kulakları işitmeye ağırlaşmış, gözlerini de kapamışlar; yoksa bir gün gözleriyle görür, kulaklarıyla işitir, yürekleriyle anlar, dönerler ve ben de onları iyileştiririm. Ama sizin gözleriniz ne mutlu ki görüyor; kulaklarınız da ne mutlu ki işitiyor. Doğrusu size derim ki, birçok peygamber ve doğru kişi sizin gördüklerinizi görmeyi arzuladı, ama göremedi; sizin işittiklerinizi işitmeyi arzuladı, ama işitemedi. Matta 13:13-17.

Duyan ama duymayan, gören ama görmeyen bir halk olgusu, bir zamanlar Tanrı'nın halkı olmuş, ama şimdi geride bırakılmakta olan halkın ayırt edici özelliğidir. Bu peygamberlik olgusu, böyle bir duruma ilişkin Yeşaya'nın peygamberlik sözünün yerine gelmesidir. Bütün peygamberlerde olduğu gibi, Yeşaya da Mesih'le birlikte son günlerden söz etmektedir.

Kral Uzziah'ın öldüğü yıl, Rab'bi de yüksek ve yüce bir taht üzerinde oturmuş gördüm; giysisinin eteği tapınağı dolduruyordu. Üzerinde seraflar duruyordu; her birinin altı kanadı vardı: ikisiyle yüzünü, ikisiyle ayaklarını örtüyor, ikisiyle uçuyordu. Birbirlerine seslenip şöyle diyorlardı: "Kutsal, kutsal, kutsal, Orduların Rabbi; bütün dünya O'nun yüceliğiyle dolu." Haykıranın sesiyle kapı eşikleri sarsıldı ve ev dumanla doldu. Ben de dedim ki: "Eyvah bana! Çünkü mahvoldum; çünkü ben necis dudaklı bir adamım ve necis dudaklı bir halkın arasında yaşıyorum; çünkü gözlerim Kralı, Orduların Rabbi'ni gördü." O zaman seraflardan biri, sunaktan maşayla aldığı kızgın bir kor parçasını elinde tutarak uçarak bana geldi. Onu ağzıma dokundurdu ve dedi ki: "İşte, bu dudaklarına değdi; suçun kaldırıldı ve günahın temizlendi." Sonra Rab'bin sesini işittim: "Kimi göndereyim, bizim için kim gidecek?" Ben de, "İşte buradayım; beni gönder," dedim. O da şöyle dedi: "Git, bu halka söyle: 'Duyup durun, ama anlamayın; görüp durun, ama kavramayın.' Bu halkın yüreğini duyarsızlaştır, kulaklarını ağırlaştır ve gözlerini kapa; yoksa gözleriyle görür, kulaklarıyla işitir, yürekleriyle anlar, döner ve şifa bulurlar." Yeşaya 6:1-10.

Yeşaya, Hezekiel ve Mesih, son günlerde, geç yağmur sırasında, geç yağmurun gerçek ve sahte mesajının tartışıldığı, Habakkuk'un ikinci bölümünün yerine geldiği dönemde mühürleneni temsil etmektedir. İsa'ya göre, bu gerçekleştiği zaman, doğrular benzetmeleri "görmektedir"; bu, peygamberliğin bir simgesidir. "Bilge" olanlar geç yağmurun peygamberlik mesajını anlar, ancak münakaşacı Yahudilerle temsil edilenler görmez ve işitmez; ve Hezekiel'e göre, kehanetlerin gerçekleşmesinin çok uzak bir gelecekte olduğunu ileri sürerek bir "barış ve güvenlik" mesajı sunarlar. Kehanetleri inkâr etmezler; münakaşacı Yahudiler gelecek Mesih'le ilgili kehanete dil ucuyla destek verdiler; ama olayı sadece çok uzak bir geleceğe havale ettiler. Yine de İsa, kendi zamanlarının peygamberlik mesajını "görecek" olanlara bir kutsama ilan etti.

Mesih'in günlerinde bu, Kutsal Ruh'un indiği vaftizi sırasında gelen mesajdı. Vaftizinde Kutsal Ruh'un inişi, 11 Ağustos 1840'ta Vahiy 10'daki meleğin inişini önceden haber veriyordu. Her iki tarihsel olayda da ilahi iniş, o çağın "şimdiki hakikat" mesajının gelişini işaretledi; İsa için bu, vaftiziyle temsil edilen ölüm ve dirilişi hakkındaki mesajdı. Millerciler içinse bu, zaman peygamberliğinin sınavıcı mesajını doğrulayan birinci ve ikinci vayların İslam mesajıydı. Bu iki tarih, 11 Eylül 2001'de geç yağmurun sınavıcı mesajının gelişiyle örtüşür. Bu nedenle Kardeş White şunları kaydeder:

"1840–1844 yılları arasında verilen bütün mesajlar şimdi güçlü bir şekilde ortaya konulmalıdır; zira yönünü kaybetmiş birçok insan vardır. Bu mesajlar bütün kiliselere gitmelidir.

Mesih şöyle dedi: "Gözleriniz ne mutlu size, çünkü görüyorlar; kulaklarınız da ne mutlu size, çünkü işitiyorlar. Çünkü size doğrusu derim ki, birçok peygamber ve salih kişi, sizin gördüğünüz şeyleri görmeyi arzuladı, ama göremedi; sizin işittiğiniz şeyleri işitmeyi arzuladı, ama işitemedi" [Matta 13:16, 17]. 1843 ve 1844 yıllarında görülen şeyleri görmüş olan gözlere ne mutlu.

Mesaj verildi. Ve mesajı tekrar etmekte gecikme olmamalı; çünkü zamanın belirtileri yerine geliyor; kapanış işi yapılmalıdır. Kısa zamanda büyük bir işi yapılacak. Tanrı'nın belirlemesiyle yakında gür bir haykırışa dönüşecek bir mesaj verilecek. O zaman Daniel, tanıklığını vermek için payına düşen yerde duracak.

Kiliselerimizin dikkati uyandırılmalıdır. Dünya tarihinin en büyük olayının eşiğindeyiz ve şeytan'ın, Tanrı'nın halkı üzerinde egemenlik kurup onları uyutmaya devam etmesine izin verilmemelidir. Papalık bütün gücüyle ortaya çıkacaktır. Herkes şimdi uyanmalı ve Kutsal Yazıları araştırmalıdır, çünkü Tanrı, son zamanda neler olacağını sadık kullarına bildirecektir. Rab'bin sözü halkına güçle gelecektir. . . .

Bana gösterilen şudur: uyuyoruz ve ziyaretimizin zamanını bilmiyoruz. Ama Tanrı'nın önünde alçalım ve O'nu bütün yüreğimizle ararsak, O'nu bulacağız. Manuscript Releases, cilt 21, 436-438.

Mesih'in tarihindeki şimdiki hakikat mesajı ile 1840'tan 1844'e kadarki şimdiki hakikat mesajı tarafından tip olarak temsil edilen mesaj, Millerci mesajın tekrarlandığı son günlere işaret eder. Tarihlerde "görmek ve işitmek"ten aciz olarak temsil edilenler, "ziyaretlerinin zamanını bilmezler." Yeşaya, gören ama görmeyen, geç yağmurun sahte mesajının habercilerine dair ilk göndermeyi sunduğunda, bu dönemin ne zaman başlayacağını işaret eder; Kız kardeş White'ın "büyüerek yüksek sesli bir çağrıya dönüşecek, Tanrı tarafından tayin edilmiş bir mesaj" dediği dönemdir bu. "Tanrı'nın tayini" mesajın geleceği belirli bir zamanı temsil eder ve Yeşaya kitabının altıncı bölümünün üçüncü ayetinde Yeşaya o zamanı tam olarak belirtir.

Biri ötekine seslenerek şöyle dedi: "Orduların Rab'bi kutsaldır, kutsaldır, kutsaldır; bütün yeryüzü O'nun yüceliğiyle doludur." Yeşaya 6:3.

White Hanım, Yeşaya'nın "gözleri olup görürler ama yine de görmezler" diye tasvir ettiği ve meleklerin birbirlerine "Kutsal, Kutsal, Kutsal" diye seslendikleri pasajın 11 Eylül 2001'de yerine

geldiğini belirtir.

Onlar [melekler], bütün yeryüzünün O'nun yüceliğiyle dolacağı geleceği görürlerken, muzaffer övgü ezgisi melodik bir ilahi olarak birinden diğerine yankılanır: 'Kutsal, kutsal, kutsal, Orduların RAB'bi.' Tanrı'yı yüceltmek onları bütünüyle tatmin eder; ve O'nun huzurunda, onaylayıcı gülümsemesinin altında, daha fazlasını istemezler. O'nun suretini taşımakta, O'na hizmet etmekte ve O'na tapınmakta en yüce emellerine bütünüyle ulaşırlar." Review and Herald, 22 Aralık 1896.

11 Eylül 2001'de yüz kırk dört binin mühürlenmesi başladı, son yağmur çiselemeye başladı ve on bakire benzetmesi tekrarlanırken Habakkuk'un tartışması başladı. O noktada Hezekiel'in peygamberliği kusursuz biçimde yerine geldi. Peygamberlik sözü artık gecikmeyecek ve 11 Eylül 2001'e tanık olan nesil, dünya gezegeninin son neslidir; çünkü Adventizmin sonundaki görüş, İsa Mesih'in ikinci gelişinde merhamet kapısının kapanacağını ilan eder. Bu gerçeğe ikinci bir tanık Luka İncili'nin yirmi birinci bölümünde bulunur.

Size doğrusunu söyleyeyim: Her şey yerine gelinceye kadar bu kuşak geçmeyecektir. Gök ve yer geçecek, ama sözlerim asla geçmeyecek. Luka 21:32, 33.

Luka 21. bölümde İsa, yeryüzü tarihinin son neslini tanımlar. Az önce, MS 70'te Kudüs'ün yıkımından başlayıp Millerit hareketinin tarihine kadar uzanan, aşamalar halinde ilerleyen bir tarihsel sürecin genel bir özetini vermiştir. Ardından doğrudan peygamberlik tarihini tanımlayan anlatıdan ayrılır ve sunduğu peygamberlik tarihini basitçe tekrar edip genişleten bir benzetme sunar. Böylece aynı anlatı için iki iç tanık sağlamış olur ve bu olaylara tanıklık eden "neslin" O'nun dönüşüne kadar yaşayacağını belirterek sözlerini bitirir; böylece bağlam gereği yüz kırk dört bin tarafından temsil edilen nesli tanımlar.

Yüz kırk dört binin mühürlenmesinin tarihi son nesildir ve onlar, gök ve yer geçip giderken yaşasalar da ölümü tatmazlar.

Ama Rab'bin günü geceleynin bir hırsız gibi gelecek; o gün gökler büyük bir gürültüyle geçip gidecek, göksel cisimler şiddetli sıcakla eriyip çözülecek, yeryüzü ve üzerindeki bütün işler de yanıp yok olacak. Madem ki bütün bunlar böylece çözülecek, o halde bütün kutsal yaşayışta ve dindarlıkta, Tanrı'nın gününün gelişini bekleyip gelişini çabuklaştırarak, nasıl kişiler olmanız gerekir? O gün gökler ateş içinde çözülp gidecek ve göksel cisimler de şiddetli sıcakla eriyip yok olacak. 2. Petrus 3:10-12.

Mesih'in ikinci gelişi, İsa'nın Başkalaşımı'nda temsil edildi.

Musa, Başkalaşım Dağı'nda Mesih'in günah ve ölüm üzerindeki zaferine tanıklık etti. O, doğruların dirilişinde mezardan çıkacak olanları temsil ediyordu. Ölümü tatmadan göğe alınan İlyas ise, Mesih'in ikinci gelişinde yeryüzünde yaşıyor olacak ve 'son borazan çalındığında, bir anda, göz açıp kapayıncaya dek değiştirilecek;' olanları temsil ediyordu; o zaman 'bu ölümlü ölümsüzlüğü giymelidir' ve 'bu çürüyen çürümezliği giymelidir.' 1. Korintliler 15:51-53. İsa, 'kurtuluş için, günahla ilişkisi olmaksızın ikinci kez' geldiğinde nasıl görünecekse, göğün ışığına bürünmüştü. Çünkü O, 'Kutsal meleklerle birlikte, Babasının yüceliği içinde' gelecektir. İbraniler 9:28; Markos 8:38. Kurtarıcı'nın öğrencilerine verdiği söz şimdi yerine gelmişti.

Dağda, gelecekteki yücelik krallığı küçük bir örnek halinde temsil edildi,- Kral Mesih, dirilmiş kutsalların temsilcisi olarak Musa ve göğe alınanların temsilcisi olarak İlyas." Çağların Arzusu, 421.

İlyas, ölmediği için, ölmeyecek olan yüz kırk dört bini temsil eder; Musa ise ölenleri temsil eder. Son günlerde bu iki grup, Vahiy'in yedinci bölümünde, yüz kırk dört bin ve büyük kalabalık olarak temsil edilir. Vahiy'in altıncı bölümünde beşinci mühür açıldığında, Karanlık Çağlar boyunca Papalık tarafından öldürülenlere beyaz giysiler verilir.

"Ve beşinci mührü açtığında, sunağın altında, Tanrı'nın sözü uğruna ve taşıdıkları tanıklık uğruna öldürülmüş olanların canlarını gördüm; ve yüksek sesle şöyle haykırdılar: Ne kadar daha, ey Rab, kutsal ve gerçek olan, yeryüzünde yaşayanları yargılayıp kanımızın öcünü almayacaksnı? Ve her birine beyaz kaftanlar verildi [Saf ve kutsal ilan edildiler]; ve onlara, kendileri gibi öldürülecek olan yoldaş kulları ve kardeşleri de tamamlanincaya kadar bir süre daha dinlenmeleri gerektiği söylendi' [Vahiy 6:9-11]. Burada Yuhanna'ya, gerçekte olmayan, fakat gelecekte bir dönemde olacak sahneler gösterildi." Manuscript Releases, cilt 20, 197.

Şehitler, Tanrı'nın öldürülmelerinin intikamını ne zaman alacağını soruyor. Bir şehit, öldürülmeden önce İsa'nın imanına sahipti; çünkü tam da o imanın tezahürü papalığı onu öldürmeye sevk etmişti. Ak giysiler Mesih'in doğruluğunu temsil eder, fakat öldürülmüş bu canlara verilen ak giysiler onlara şehitliklerinden sonra verildi. Bu giysiler, yalnızca Mesih'in doğruluğunu değil, esasen şehitliği simgeler. Bir şehit, öldürülmeden önce de Mesih'in doğruluğunun giysisine sahiptir. Vahiy yedinci bölümdeki büyük kalabalığa ak giysiler verilir; bu da yaklaşmakta olan Pazar günü yasası katliamı sırasında ölenleri temsil eder. Böylece yüz kırk dört bin İlyas tarafından, Rab'de ölen sadıklar ise Başkalaşım Dağı'nda Musa tarafından temsil edilir.

Yüz kırk dört bin, ölmeyen kuşaktır; ve onlar, Luka'nın yirmi birinci bölümünde gökler ve yer ortadan kalkarken hayatta olanlardan söz ederken Mesih'in kastettiği kuşaktır.

Bu incelemeyi bir sonraki makalede sürdüreceğiz.

Habil'in öldürülmesi, Tanrı'nın yılan ile kadının soyu arasında—Şeytan ve yandaşlarıyla Mesih ve O'nun izleyicileri arasında—var olacağını ilan ettiği düşmanlığın ilk örneğiydi. İnsanın günahı yüzünden Şeytan insanlık üzerinde egemenlik kazanmıştı, ama Mesih onların onun boyunduruğunu atmalarını mümkün kılacaktı. Ne zaman bir can Tanrı'nın Kuzusu'na imanla günaha hizmetten vazgeçse, Şeytan'ın öfkesi alevlenir. Habil'in kutsal yaşamı, insanın Tanrı'nın yasasına itaat etmesinin imkânsız olduğu yönündeki Şeytan'ın iddiasına karşı tanıklık etti. Kabil, kötü olanın ruhunun etkisiyle Habil'i denetimi altına alamayacağını gördüğünde, öfkesinden onu öldürdü. Ve nerede Tanrı'nın yasasının doğruluğunu savunmak için ayağa kalkanlar varsa, aynı ruh onlara karşı kendini gösterecektir. Bu, çağlar boyunca Mesih'in öğrencileri için kazıkları dikmiş ve yakılan odun yığınlarını ateşe vermiş olan ruhtur. Ama İsa'nın izleyicisine reva görülen zulümler, onu denetimlerine boyun eğmeye zorlayamadıkları için Şeytan ve orduları tarafından kışkırtılır. Bu, yenilmiş bir düşmanın öfkesidir. İsa'nın her şehidi bir galip olarak ölmüştür. Peygamber şöyle der: "Onu ['İblis ve Şeytan diye adlandırılan o eski yılanı'] Kuzunun kanıyla ve tanıklıklarının sözüyle yendiler; ve

canlarını ölüm uğruna esirgemediler.” Vahiy 12:11, 9. Atalar ve Peygamberler, 77.